

Јоцишњак бр. 1

Удружења ћрађана
"Баштина и будућност-
АРАНЂЕЛОВАЦ 1859"

Велика Госпојина
Аранђеловац 2002.

Јоцишњак бр. 1

Издавач:

Удружење грађана
"Баштина и будућност - АРАНЂЕЛОВАЦ 1859"

За издавача:

Боривоје Десивојевић

Технички уредник:

Иван Златковић

Графичка припрема:

Илић Милан

Штампа:

"Мајданац" Аранђеловац

Тираж:

300 примерака

Велика Госпојина
Аранђеловац 2002.

Јоцишњак бр. 1

Удружења грађана
"Баштина и будућност-
АРАНЂЕЛОВАЦ 1859"

Велика Госпојина
Аранђеловац 2002.

Одлуком Скупштине Удружења грађана
"БАШТИНА И БУДУЋНОСТ - АРАНЂЕЛОВАЦ 1859"
одржане 09.11. 2001. године у Аранђеловцу,
усвојена је ова:

ПОВЕЉА

којом се утврђују циљеви, задаци и правци рада и деловања Удружења. Сваки члан Удружења, својим добровољним радом, даје допринос на остварењу ових циљева и задатака:

- * чување и неговање традиционалних вредности града и околине Аранђеловца,
- * чување спомена на историјске вредности града,
- * допринос урбаном и руралном складу уређења вароши,
- * допринос архитектонском осавремењавању градитељства у складу са постојећим амбијентом града,
- * допринос очувању човекове средине,
- * допринос развијању свих облика културног стваралаштва,
- * помоћ у развоју општих комуналних добара града и околине,
- * објављивање садржаја историјских и културних тековина везаних за подручје града и околине,
- * унапређење и развијање добротворног и хуманитарног рада,
- * сарадња са сродним невладиним и нестраначким организацијама.

Наведени циљеви, задаци и правци рада, не смеју бити занемарени, нити изостављени. У складу са могућностима, могу бити прибављани нови задаци и проширавани нови правци рада.

Ешно кућа, 2002.

Оснивачка Скупштина и прва редовна Скупштина Удружења

Удружење грађана из Аранђеловца, "Баштина и будућност - АРАНЂЕЛОВАЦ 1859", на дан Велике Госпојине 2001. године је одржало оснивачку Скупштину, а на дан 09. новембра, 2001. године, одржало је прву редовну Скупштину.

На седници ове Скупштине, донете су одлуке којима је утврђена основа будућег рада Удружења.

Ради подсећања, наводимо најосновније одлуке са прошлогодишње Скупштине:

- потврђене су одлуке донете на оснивачкој Скупштини Удружења: усвојен је основни нормативни акт - СТАТУТ Удружења,

- верификован избор органа управљања и руковођења,

- конституисане су радне групе - комисије, које ће спроводити оперативне и стручне послове Удружења,

- усвојена су обележја и знамења Удружења:

* Повеља,

* Меморандум (Лого),

* Чланска карта,

- усвојен је план рада и активности за наредне године,

- утврђени приоритетни послови за неколико наредних месеци.

На првој - редовној Скупштини - уручене су чланске карте и Повеље, до тада, примљеним члановима Удружења.

Основне одредбе оснивачког акта

Опет, подсећања ради, наводимо најосновније одредбе нашег нормативног акта - СТАТУТА:

- Удружење грађана "Баштина и будућност - АРАНЂЕЛОВАЦ 1859" из Аранђеловца је нестраначко, невладино и непрофитабилно удружење грађана, основано да чува и развија историјске и

Декрећом 1859. године, Књаз Милош нареди да се изгради црква Светог Архангела Гаврила и варош Врбица да се од сада зове Аранђеловац.

Црква у Аранђеловцу Јочела је да се зида 1860. а завршена је 1862. Освећена је 1863. године.

културне вредности Аранђеловца и околине,

- циљеви Удружења, у најважнијим одредницама, унети су у ПОВЕЉУ, која је саставни део овог Годишњака,

- утврђена су права и обавезе чланова Удружења,

- утврђене су функције и послови и начин руковођења органа Удружења, а то су: Скупштина, Управни одбор и Надзорни одбор.

Управни и руководни органи Удружења

На прошлогодишњој Скупштини, потврђен је избор руководних органа Удружења, предложених на оснивачкој Скупштини, а то су:

- председник Скупштине - Миле Бошковић,

- потпредседник Скупштине - Бранислав Недељковић.

- Управни одбор:

- председник - Боривоје Десивојевић,

- заменик председника - Слободан Гавриловић,

- секретар - Иван Златковић,

- чланови: - Милутин Вељовић,

 - Милан Крсмановић,

 - Душан Извонар,

 - Небојша Радовановић.

- Надзорни одбор:

- председник - Љиљана Бошковић,

- чланови: - Мирјана Гајић - Вугделија,

 - Милосав Катанић.

- Руководиоци радних група:

1. Миле Недељковић - комисија за неговање и чување историјских традиција,

*Књижевник Доситеј Обрадовић, 1811. године
лечио се у Ђарку Буковичке бање.*

*1821. године Атанасије Дукић Ђодиже прву школу
у овом крају, у Селу Бањи.*

2. Мирјана Гајић - Вугделија - комисија за урбанизам и архитектуру,
3. Драган Милисављевић - комисија за издаваштво,
4. Иван Златковић - комисија за културу и уметност,
5. Небојша Радовановић - комисија за комуналну проблематику и саобраћај,
6. Милан Ташић - комисија за хуманитарну делатност,
7. Душан Извонар - комисија за сарадњу са другим невладиним организацијама,
8. Милан Крсмановић - комисија за маркетинг,
9. Милутин Вељовић - комисија за спорт и рекреацију.

У протеклих годину дана, између две Скупштине, нису вршене промене у управним и руководним структурима Удружења.

Извод из плана рада, усвојеног на Скупштини 2001.

План рада и активности, усвојен на првој-редовној Скупштини, како је тада оцењено, веома је обиман и амбициозан план.

Констатовано је: "Боље је себи да поставимо више и обавеза и задатака, а да се потрудимо и остваримо онолико колико смо у могућности".

Данас, годину дана након усвајања тог "обимног и амбициозног" плана, треба истаћи оно што са доста реалности можемо остварити:

- сачуваћемо од пропадања, начином заштите, реконструкције или обнављањем, неколико значајних (старих) објеката у граду Аранђеловцу: бившу кафанду "Ђунис", стару зграду у ул. Занатлијској бр. 66, стару железничку станицу и др.,

- наставићемо са поправкама и крчењем старих зграда у граду,

- инсистираћемо код надлежних у СО Аранђеловац да се што пре уради нови урбанистички акт за стари градски трг, без данас постојеће бензинске пумпе,

1839. године први учитељ у Брезовцу био је Јаков Миливојевић, а у исто време у Великој Врбици учитељ је био Игњаћ Раић.

1852. године преко Шридесеј Врбичана приложише новац за школски фонд.

- наставићемо започето обележавање значајних места у граду у вези са историјом, културом, традицијом...
- штампаћемо без одлагања дела која су у припреми за штампу,
- наставићемо да водимо бригу о комуналним и саобраћајним проблемима у граду.

План рада за следећи период

На другој - редовној Скупштини Удружења, која ће бити одржана у суботу 31.08.2002. године, дневним редом је предвиђено:

- усвајање Плана рада и активности за наредни период.

Основе тог новог плана, садржане су у програму који је усвојен на првој Скупштини. Остаје нам обавеза да тај "наредни период" све више скраћујемо, а програме и планове што брже остварујемо.

*1864. и 1865. године учитељи су били
Живојин Савић и Јован Петровић.*

*1869. године основана је прва читаоница у
Аранђеловцу. Оснивач је Панша Луњевица,
ошац краљице Драге Машин.*

Извештај о раду Управног одбора

Управни одбор нашег младог Удружења броји укупно 7 чланова. Бар једном недељно, у протеклих годину дана, састајали смо се на овим "нашим" лепим просторима, разматрали стратегију, сагледавали могућности и ослушкивали сопствене жеље, а све у духу с циљевима и начелима нашег Удружења која се односе на уређење животне средине, на улепшавање и одржавање лепоте наше вароши. На овим састанцима нису били присутни само чланови Управног одбора, увек је ту и неко од нашег чланства, тако да полако постаје правило да се овде окупљамо и лепо дружимо.

Непосредно по одржавању Оснивачке скупштине, на Велику Госпојину 2001. године, наше активности биле су усмерене на послове и обавезе у вези с регулисањем оснивачког статуса Удружења. Конституисани су руководни и управни органи Удружења, извршена пријава и регистрација Удружења код органа власти Републике Србије, отворен жиро рачун код ЗОП-а Аранђеловац, усвојена и штампана обележја Удружења, извршен пријем нових чланова итд.

Да би се створили пристојни услови рада и нашег дружења, извршено је реновирање и опремање седишта Удружења у Етно кући.

Редовна Скупштина Удружења одржана је 09.11. 2001. године уз присуство свих чланова. Било је и остало укупно 30 чланова. Уз извештај о раду, од конституисања до редовне Скупштине, усвојен је врло амбициозан програм рада Удружења.

Наше активности одмах су биле усмерене на реализацију конкретних задатака садржаних у програму и то:

- спроведена је акција "Победимо ђубре", уз доставу пригодних летака,
- упућени су дописи СО Аранђеловац са упозорењем да се спречи "дивља" градња на заштићеним локацијама,
- на самом улазу у град освежено је и окречено неколико новијих фасада.

1869. године Аранђеловчани су дали 40 златних дуката за оснивање прве читаонице.

1870. године Аранђеловчани дадоше посебну кућу за пошту, а 1876. и прву златну кућу да се обправи зграда.

Врло амбициозни, али и садржајни програм рада нашег Удружења, у својој разradi наметну је потребу за образовањем више комисија које се усмеравају у реализацију конкретних задатака.

Приоритетне задатке смо видели у уређењу града. Тако је Управни одбор на седници одржаној 06.12. 2001. године донео одлуку да комисија за урбанизам и архитектуру приступи изради идејних пројеката за уређење слободних локација у граду:

- железничка станица,
- стара кафана "Ђунис",
- прва врбичка школа (код цркве),
- чесма код "Жућиног паркића" и кафана "Балкан",
- приступ у улици С. Пенезића испред дирекције предузећа "Полет".

Сви ови задаци захтевају и добру сарадњу, пре свега са општинским властима, што подразумева да наше Удружење највише може деловати кроз иницијативе и сугестије, идејне пројекте, а одговарајуће стручне службе СО морају учествовати у коначним одлукама и реализацији.

Овом сарадњом не можемо бити ни мало задовољни. На мноштво наших захтева, као што је на пример заштита од даљег пропадања значајних објеката: "Старо здање" и "Вила Каракић", лакше је било добити одговоре од Министарства за културу Србије, од Завода за заштиту споменика културе Србије, од Завода за заштиту споменика културе Крагујевац, него од органа СО Аранђеловац.

Василије Стевановић Сараманда, скоро беслатно даде књазу Милошу велики део свог земљишта за њодизање "Старог здања" и уређење парка.

Од 1859. до њрвог њодиса Аранђеловца 1863. године, у вароши је било 16 кафана.

Ми и даље остајемо доследни својим циљевима. Од градских власти упорно ћемо тражити да се много више ангажују на уређењу града:

- да спречавају све учесталију "дивљу" градњу,
- да решавају нагомилане проблеме у саобраћају,
- да организују заштиту од пропадања значајних објеката у граду,
- да се ангажују на уређењу веома запуштеног градског гробља,
- да се коначно изврши измештање градске депоније итд.

Како неко рече: "одговорне из власти треба натерати да се мешају и у своје послове".

Посебног одјека, не само у граду већ и шире, имала је студија - брошура "Проблем саобраћаја у Аранђеловцу", аутора и нашег члана, дојена путарства господина Миленка Ивовића. Послата на више од сто адреса широм Србије (студијом је обухваћен и магистрални пут М-4) брошура је код многих побудила интересовање, али не и код општинских власти града Аранђеловца.

Комисија за урбанизам и архитектуру израдила је идејни пројекат уређења железничке станице и њеног окружења. Овим пројектом предвиђено је сређивање зграде железничке станице, измештање "царинског" паркинга и култивисање околине.

1874. године чиšаоница је имала 40 књига.
У чиšаоници су се могле прочиšтави следеће новине:
Српске новине, Будућнос, Исшок, Видовдан, Тежак,
Рад, Коресјоденција, Заслава, Јавнос,
Јавор и Домишљан.

Извештај о раду Управног одбора

Послови које је Удружење обавило за протеклих годину дана:

- реновирање просторија у делу Етно куће (садашње просторије Удружења),
- акција "Победимо ђубре" - штампање летака, покретање иницијативе код Комуналног предузећа,
- крчење - сређивање фасада у "Циганмали" и "Ђунису" (у оквиру акције "Уредимо и улепшајмо град"),
- започињање активности у вези са обележавањем места прве школе у Врбици,
- упућивање писмених датума СО Аранђеловац у вези са нелегалном градњом, што је произвело позитивне ефекте,
- апел Заводу за заштиту споменика културе и Министарству културе Србије у вези са заштитом од даљег пропадања хотела "Старо здање" и "Виле Каракић",
- израда брошуре "Проблеми саобраћаја у Аранђеловцу", послате на велики број адреса: Министарству саобраћаја, Дирекцији за путеве Србије, ЖТП-у Београд, Општини Аранђеловац и др,
- обележавање Бадњег дана на старом тргу (сада Југопетровска бензинска пумпа),
- подељено 50 пакета за Божић 2002. године социјално угроженој деци у сарадњи са "Колом српских сестара",
- израда пројекта за уређење простора око железничке станице и покренута иницијатива код ЖТП-а Београд и Општине Аранђеловац,
- упућивање захтева Комуналном предузећу за уређење старе капеле на гробљу "Рисовача",
- тражење сагласности од Завода за заштиту споменика културе у вези са изградњом мокрог чвора у Етно кући,

1926. године у Аранђеловцу је уведен водовод.

1934. године Аранђеловац је својим доћриносом, сваког грађанина, који је имао кућу до улице, калдрмисао улицу и једну сррану шрошару.

- допис СО Аранђеловац са апелом на уређењу старог градског трга у Аранђеловцу (Југопетролова пумпа),
- допис министру за грађевину и урбанизам у вези са решавањем урбанистичког проблема у Аранђеловцу,
- допис СО Аранђеловац и предузећу "Гас" у вези с начином извођења радова и неадекватним постављањем инсталација на фасадама,
- протест због намере да се на месту једног слободног простора у ул. Слободана Пенезића, код бувље пијаце, изгради још једна стамбена зграда са предлогом да се тај простор претвори у дечје игралиште,
- захтев СО Аранђеловац да се две локације, "Ђунис" (стара кафана) и "Циганмала", које су у фази пропадања, доделе Удружењу на коришћење које би уз помоћ грађана тих делова града биле адаптиране и претворене у клубове грађана "Ђуниса" и "Циганмале",
- допис Извршног одбора СО Аранђеловац са предлогом за формирање стручне комисије која би водила послове заштите коридора-саобраћајнице М-4.

Благоје Јовановић и његова супруга Стана - Џака, поклонили су своје имање за подизање гимназијске зграде.

1920. године у Аранђеловцу је основана гимназија, а 1941. године, почела је и настава за велику машуру.

Културне делатности Удружења

Удружење "Баштина и будућност - АРАНЂЕЛОВАЦ 1859" настоји да културолошки делује у свом окружењу кроз програмску концепцију која се темељи на традицији српског народа, савременим токовима културе, пружајуши широких могућности за сарадњу свим културним посленицима, уметницима и научницима.

У том смислу, до сада је у Етно кући, седишту Удружења, одржан низ програма међу којима треба напоменути књижевне сусрете под називом "Женска лира", "Савремена српска сатира и афоризми", видовданско "Вече српске епске поезије", затим ликовне садржаје као што је отварање изложбе радова колоније "Сретење 2002" која окупља низ значајних уметника из целе Србије, изложбе дечјих радова под називом "Мали пролећни базар" и "Мали дечји ликовни салон".

Удружење остварује успешну сарадњу са Центром за културу и образовање, орашачком сликарском колонијом, Удружењем "Деца у срцу", градским аматерским театром "Додир", образовним установама, књижевним и ликовним ствараоцима наше општине, као и медијским кућама РТВ "Шумадија" и ТВ "Сунце".

Уверени смо да овај вид делатности Удружења већ стиче своје поклонике и посетиоце програма, што указује на намеру да што активније учествујемо у креирању културне политике наше општине, како би се живот наших суграђана и у овом смислу учинио садржајним и духовно богатијим.

*Књижевник Светолик Ранковић,
основну школу је учио у Аранђеловцу.*

*Комедиограф Бранислав Нушић, кућивши кућу у
Аранђеловцу, боравио је више ћута у нашем парку.*

НОВО ОБЕЛЕЖЈЕ У НАШЕМ ГРАДУ

На Велику Госпојину 2002. године, поред парка цркве Светог Архангела Гаврила, обавићемо откривање и освештавање плоче - обележје посвећено првој школи у селу Врбици.

Текст на обележју гласи:

"На овом месту,
1838. године, подигнута је
Прва основна школа
у Врбици"

Поставка обележја и свечаност откривања и освештавања су у организацији нашег Удружења.

После Првог свећског раша,
поклонио је велико звono цркви Ђрговац Благоје Јовановић,
а мање звono поклонио је Љубиша Мајејић.

Први свештеник аранђеловачке цркве био је
проша Милан Савић, рођен у Орашицу 1816,
а 1896. сахрањен је код цркве.

Срески писар Јосиф Дукић је 28. августа 1839. године послao министарству Кнежевине Србије овакав извештај:

"Први, Јаков Миливојевић, учитељ, родом из Брестовца у Банату, у Цесарији. Учио је науку у истом селу. У науки за прву школу сербску научен и способан, отмен, владања доброг, има до 46 година, ожењен, има своју фамилију, обитава при цркви брезовачкој, у общинској школи у Брезовцу."

"Други, Игњат Раић, учитељ, родом из Великог Бечкерека, из Баната, у Цесарији, учио науку у истом селу, тј. вароши, у науки за малу школу способан, владања доброг, има својих 38 година, неожењен, обитава у Врбици Великој."

"Будући да се засада у срезу нашему ни у једној обшини више школа и учитеља не наоди, Јосиф Дукић, писар."

Господин Рана Лазаревић, публициста, у књизи "Аранђеловац отворена срца", дао је коментар, да прослава 110 година 1960. године не одговара истини јер је прва школа у Великој Врбици радила можда и пре 1838. године.

Припремио Хаџи Миодраг Бошковић

Група аранђеловачких гимназијалаца, 7. јул 1925.

Сећања на стари Аранђеловац

(из рукописа "Кућадокуће, рука доруке аранђеловачке"
нашег угледног суграђанина - Милутине Крсмановића Мрсе

Пуштам филм из мого детињства. Гледам.

На једној страни Букуља на другој Венчац.

Долином тече Кубршица тиха и плитка

Поред ње се испружио Аранђеловац.

Из Млачца израсла Рисовача, чувено брдо

На којој због камења не пасе ниједно крдо.

У утроби гробље људи праисконских

На површини становника овдашњих.

Најлепши поглед на варош је са брда овог

Аранђеловчани се нису одрекли блаженства небеског.

У доњем крају Аранђеловца свега има што човеку за живот треба

Школе, суд и адвокати

Банке, трговине, кафане, два млина и сви занати

Апотека, лекари, црква и свештена лица

А богами и једна апсаница.

Постоје и два бунара са киселом водом

Па нема проблема за изненадне госте

Да се послуже врућом погачом, кајмаком и пројом.

Не треба заборавити ни Јешовац у коме царује столетни храст

Испод кога је извор воде хладне

Која добро прија у вреле летње дане.

Из вароши на улазу у Циганмалу

Са леве стране кафана Лојаре

Прекопута бифенце Живомира Носоње

На изласку, преко моста мала кућица
У којој станује Неша опанчар
А у продужетку почиње село Врбица.
У тој малој Циганмали постоје
Четири Симића фамилије
Опанчара, трговца, ћурчије и обућара
Оне су имале три Александра сина
Који су рођени истих година
Па у школи је увек настајала од смеха граја
Да ли треба да одговара Ера, Симана или Паја.
Кажу да могу да направе све што очима виде,
Таквих мајстора нема надалеко нигде.
То су браћа Драги и Буда и отац им Тони Извонар
А у комшилуку су са два сина Маца и Божа млинар.

На Ђунису занимљива фамилија Михајловић Драге банкара
Имао је кћер Драгицу и два сина
Пробисвета Јову "Дунђера" и Свету "Вампира".
Мајка Милена жива је и сада
Тако да је најстарији становник града.
У комшилуку добричина Фигец Јова
Пензионисани официр, страсни риболовац
Био је за варошке шаљивчине мамац
Волео је шалу и од тога није правио драму.
Садруг му је Богић Воја
Слика у огледалу Фигец Јова.
Крошње Драгишиног воћњака крију
Радојка опанчара, тетка Љубу и синове Рану и попића Лију.
Код ћуприје испод које протиче поток Балабанац
На једној страни абаџије браћа Рајће и Ђура Бошњаци
На другој страни Мијалчић трговац.
Прекопута хаџи Танасије Думовић житарски трговац.
На углу улице у правцу чесмице

Кафана "Балкан" Лазаревић породице.
У тој улици је Лујка, жена бомба
Па муж јој Вела лујкин и поткивач Драги "Шкемба".
У Лујкином воћњаку испод цркве
Ми деца смо играли лопте и жмурке.
Преко пута "Балкана" знана "Топ" кафана
У којој "Жабарац" ординира сваког петка
И намешта на човеку све што је поломљено без изузетка.

Мермерни дворац подиже млинар Драгиша Симић
И у њега затвори Дивну, кћер јединицу
Да је не би украо од ње волјен момак Милић.
Ту је и Воја Живановић и његова пропала банка "Шумадија"
А прекопута кафана "Србија".
Са улице трговац Богићевић Блажа, син Срета, кћер Душанка
А у дворишту професор музике
Младеновић Љупче њихова рођака.
Мајстор Гара абација умало да банкротира
Због страсне жеље варошког швалера.
Опанчарска радња Ђаковић Молорада
Кћер Рада и немирни син Раша "Ђаковац"
Па још један опанчар Матић Драгутин и син Слоба "Телац".
Илија Михајловић, чувено име Аранђеловца
Доживотни посланик, банкар, индустријалац
Десна рука му у послу била кћер Љубица.
Једног летњег дана деси се сензација
Трговца Јоцу Урошевића, уби и опљачка хајдук "Кореја".
Јоца је имао браћу нежење Перу
и доктора "Фула", отменог господина
Који је сваког викенда из Београда шетним возом долазио
И од железничке станице до куће се фијакером возио.
Мален здепаст кафеџија
У чаршији познат као "Муравџија"

У кафани је са сваким правио зврчку
А за опкладу је јахао и мечку.
У згради Раје Ивановића до Ћуприје
Смештене су занатске радње
Грчића ткача, Симић Милана обућара и Драгог бојације.
Преко пута улице трговине Стефановић Весе, Божић Жике
И нешто више Станић Тике.

На почетку главне улице зграда нова
Радовановић Тихомира трговина.
Кћер Олга, синови Васа, Драга и Раја.
До њега Јефта Симић па браћа Лазаревић Миливоје и Илија
Њима није могла да подвали ни шабачка чивија.
Прву бензинску пумпу у вароши
Отворише браћа Ванђел и Ставра, Цинцари
Поред тога и трговци гвожђари.
Да не би плаћао држави порез за нежење
Ставра се ожени, тако је говорило варошко јавно мнење.
Живановић Воја "Госа" једини од трговаца банкротирао
То није могао да преболи па је умро.
Његова жена Мица настави да женске артикле шије
Како би могла троје деце даље да школује.
Кафана "Касина" Милосава кафеџије
У којој се сваког дана сем билијара
Играло домине, таблића и жандара.
Трговац-песник Радовановић Љуба
Љубимац трговачког клуба
Имао је кћер и четири сина дилбера
И поред свакодневних проблема имао је дара да у стиху разговара.
Студент Лазаревић Драган личност је јака, наопака
Био је љубимац омладине и девојака.
Радња Тодоровић Хранислава пуна играчака
Многој деци играчка је била плачка.

Драгољуба Јанковића, једина сарака радња
Кога пред рат наследи Ђорђевић Аља.
Милан "Глумац", весељак, шаљивчина како рече чаршија
У свакој чорби мирођија.
На забавама певао је "Врапца"
У коме је своје суграђане дриболовао бодље од Шекуларца.
Био је војвода на свадбама, са фесом на глави и петлом у рукама
Забављао сватове, командовао музичарима и намигивао снашама.
Гросе гвожђарска трговина Стојановић Андрија
По сину Драгољубу званом "Крца" фирма познатија.
Око њега збивао се смех, граја и галама
У вароши је кружила фама
Да му је живот пун врлина и мана.
Ђокић породица имала је огромну зграду
У којој је сем празне трговине и Јасеничка банка
У банци Анић Милан и веран му послужитељ Данило-Дача
Безобразног надимка.
Чика Милан имао је два сина
И важио је за најдебљег грађанина.
Светозар Ђокић имао је две кћери и пет синова
Сви су живели у слози као у великој задрузи
Сем најстаријег сина Тике
Који оде у Београд у банкарске чиновнике.
У одвојеној кући живео је Воја, дугогодишњи председник општине
Персида-Мила и Јагода су биле његове кћери дивне.
Отмен господин доктор Драгољуб, управник Буковичке бање
Сваког јутра је долазио код Милана брице, да му сапуња лице
Обрије и добар бакшиш добије.

Профа Александар-Ацко-Ђоле

Њега све гимназијске генерације воле

Историчар, козер, добар предавач

Давао је оцене од петице до двојке,

због њега нико није био понављач

Најмлађи Јова страстан ловац

Пред рат се ожени и напусти Аранђеловац.

Сестре Деса и Коса две отмене dame

Пазиле су браћу нежење као да су им маме.

Павловић Добривоје "Јефтиноћа"

Имао је кћер и сина и водио бригу о мртвима.

Опремао их је тако да им буде пријатна вечна кућа.

Две лепе кћери Бранку и Славку имао је трговац Пајић Воја

До њега огромна зградетина Богојевић Никодија

У њој су смештени Живадин "Рупа" пекар

Вукашин-Вуле обућар, Милан Ломић трговац, Сеља опанчар

Лепа Рада и муж јој Власта сајџија, Милан брица

И на крају "Бата" Борово продавница.

Брижног домаћина Милана Ломића

Варошке шаљивчине изабраше за доживотног

председника друштва папучића

Дара "Шапчанка" кћери Мильја и Рада,

Син Мића су фамилија Богојевића.

Трговац у пропадању Милан Живановић имао је огромно имање

Он благе нарави и добрих манира

Његова жена Цака веома агилна.

Имали су кћер Раду и синове Првослава и Јову.

Првослав је комшинску децу много волео

Причао им приче, певао им песмице и надимке давао

Мргуд, Mrса, Мандрда, Моша,

Цакиница, Гавринац, Прежа, Гога, Богуша.

Јова звани "Меца" најбољи фудбалер ЖАК-а из Суботице

Умро је веома млад и у дубокој тзузи остави чланове породице.

Кафанду "Шумадија" држао је Антић Миливоје и жена Анка
После њих иста поста власништво Црногорац Рајка.
На углу црквене улице радња Милана Микића обућара
Код њега је радио најмањи човек вароши кепец Пера "Баџа".

У Ломиној улици-црквена три фамилије
Стојић Драгослава абаџије, Жике Манојловића богомольца
И Данила Миленковића, обућара страсног ловца.
Ту је и позната жена Иванка - "Дуџа"
Њене симпатије су Станимир касапин и Бранко "Ђата"
Човеку који са рукама на леђима поред ње прошета
Скидала је са неба све свеце света.
У згради поред цркве станује свештеник Илић Милорад "Цале"
Кога сви грађани воле.
Лети у црквеној порти уз гитару севдалинке певао
И своје три кћери обожавао.

Трговац Мића Милановић подиже нову кућу на углу улице
У њој живео са женом Живаном
И кћерима Нацом, Миленом и Даром.
Чика Мића добричина, увек насмејаног лица
Тетка Живана нападна као осица.
Три сестре, три цвета различитог мириса и боја
Као да нису постале од истог соја.
Најбројнија породица у чаршији
Била је нововерца Јаћима Николића абаџије
А састојала се од чопора дечурлије.
Било је једанаесторо деце и чика Аћим
Да су сви мушкарци били, могао је да оснује фудбалски тим.
Галаме, смеха, плача била је пуна кућа
Када погледаш у двориште не знаш чега има више
Деце, мачића или кучића.
Сви су пристојни, весели, вредни

И били су уметнички настројени.

Светозар Васић кафеџија имао је жену Злату и кћери Љубу и Раду
У каснијим годинама добише и трећу Гордану.

Кафана "Ваљевац" више је била знана

По Злати Ваљевки него по Светозару.

До општине старински дућан Зечевић Вујице

Његов трговачки еснаф му осрамоти лице.

Синови, Драган, банкарски чиновник, ожени се и оде у Врбицу
А Душан "Ренда" настави очеву трговину.

Веса Максимовић пропао као абација

У новоподигнутој кући отвори продавницу обуће

Па тако постао Веса "Бостонција".

Човек весела духа, глумац, певач

У сваком друштву био главни забављач.

Са урођеним даром причао је вицеве, а да се не насмеје

Док је слушаоце могао до суза да засмеје.

Живот је провео поред жене "Лепојке" са радошћу

Безбрежно, у шали у ићу и пићу...

Наставиће се!...